1 Mart 1993 Pazartesi... Sayı: 68... 5000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Nazım'dan Hala Korkuyorlar!

Bütün dünyada en çok tanınan Türk sanatçısı Nazım Hikmet, ölümünün 30. yılında hala Türk vatandaşlığına alınmıyor. Danıştay 10. Dairesi ünlü şairin vatandaşlığa alınması için kardeşi Samiye Yaltırım'ın açtığı davayı reddeden Ankara 2. mahkemesi kararını "onayladı."

Devlet hala aldığı bu tür kararlarla kendisini ne kadar komik duruma düşürürse düşürsün Nazım Hikmet'in Türk şairi olduğu gerçeğini değiştiremiyecektir. Onun bütün dünyaya ve hepimizin içine işlediği şiir ve Nazım olma duygusu silinmeyecek.

Mevsim Normalleri

BU KÖŞENİN AMACI HALKA MESAJ VERMEK VE MİZAH GULMECESİ YAPARAK İNSANLIĞA ISIK TUTMAKTIR

SERİ İLANLAR

- Özköpek kundura: Dişlemek üzere genç elemanlar arıyor(Not:ücret dolgundur.)
- Sahte para işinden anlayanlar: Maymun Kalpazancılık nefis elemanlar arıyor... Gelin bize para basalım!.. Not:(Ücret dolgundur.)
- Porno film işinden anlayanlar!.. Gendine güvenenler, gelin görüşelim cıbıl olalım... Film milm çekelim... Not:(Ücret dolgundur.)
- Öküz olmak isteyen genç arkadaşlar; Gelin sizi çağdaş birer öküz yapalım!.. Not:(ücret dolgundur.)

SONER GÜNDAY (Galler Prensi)

Soyut Hava Dalgası

Bay Balon'un Kıyağı

Yer yatağında uyuyor. Leş gibi. Şarap sarhoşu. Öğrenci. Bekar. Bıkkın. Bin yıldır öğrenci. İktisat okuyor. İktisadi açıdan sıkıntı içinde. Parası çok sınırlı. Fakat Orhan'ın durumu daha da boktan. Orhan, bekar evinin ikinci elemanı, o da kanepeye kıvrılmış durumda. Yaşadıkları sokağın girişinde, hemen solda yer alan manavın radyosu, 12 haberlerinden özetler veriyor, onlar uyuyor. Mustafa ve Orhan. Uyuyorlar şimdi.

Dün gece içtiler. Hem de hiç hesapta yokken. Mustafa'nın siyah-beyaz televizyonun karşısında uyukladığı, Orhan'ın ise ailesine ve eski nişanlısına yazdığı mektupları tekrar tekrar okuyup, ailesine yazdığını iyi bulup, eski nişanlısına yazdığı mektuptaysa aşın yalakalık yaptığına karar verdiği ve bu yerinde saptamanın verdiği öfkeyle Mustafa'ya ikide bir "Git yatağına yat!" dediği bir geç vakit, kapı çalındı. Beraberinde memleketten gelen bol bıyıklı yeğeni ile Ali Cengiz geldiler. "Yeğenim geldi de bugün, yurda almadılar, biz de kalktık size geldik" dedi Ali Cengiz, ki bu "Bu gece burada kalabilir miyiz?" demekti. Orhan "Buyurun" dedi, bıyıklarıyla oynayan yeğeni kesmeyi ihmal etmeyerek. Elindeki ağır naylon torbayı anında fark etti. Ali Cengiz ve bıyıklı buyurdular. Mustafa uyuklama aşamasına geçmiş, düpedüz uyuyordu. "Mustafa da uyuyor!" gibi anlamsız bir laf etti Ali Cengiz, bu saatte, hem de kalmaya gelmenin verdiği tedirginlikle. Üstelik kapıyı açanın Mustafa, uyuyanın ise Orhan olmasını isterdi, çünkü Mustafa'nın sınıf arkadaşıydı.

Sürpriz konuklar bi yer bulup oturdular. Orhan televizyonu kapattı, Mustafa'nın uyuduğu kanapenin ucuna ilişti. N'aber, iyidir, sizden n'aber, fena değil, yeğenin sana ne kadar benziyor, bazıları çok benzetir, bazıları da hiç benzetmez türünde standart diyaloglardan sonra Orhan, Mustafa'yı dürttü, "Kalk Mustafa!" dedi, Mustafa inlemekle yetindi, uyanmadı. Orhan, Ali Cengiz'e ve bıyıklıya çaktırmadan sinirlendi, Mustafa'yı bu kez sertçe dürttü, "Uyan ulan, misafirlerimiz var" dedi, "Kim uyuyo lan?!..." diyerek uyandı Mustafa.

Uyandı Mustafa ve muhabbet başladı. Çağrısız gelen konukların getirdiği torbadan şarap şişeleri çıktı. Mustafa, uykunun sersemliğiyle, şaraba meze hesabına mutfaktan peynir, yeşil zeytin ve elma getirdi. Adının Sami olduğu ve r'leri söylemediği ortaya çıkan bıyıklı yeğen, cebinden tirbüşon çıkarıp şarapları açtı. Bardaklara şarap koyarken bir kısmını Orhan'ın eski nişanlısına yazdığı umutsuz mektubun üstüne döktü. Orhan bıyıklı Sami'ye pis pis bakıp mektubu bir çırpıda buruşturdu. Orhan eski nişanlısına hala aşıktı. Mustafa "E, hadi hoşgeldiniz" diye kadehini kaldırdı. "Şerefe!" dedi Ali Cengiz. "Şerefe!" dedi Sami. Orhan konuşmadı.

Üçüncü şişenin sonunda Ali Cengiz, birden şarkı söylemeye başladı. Detone ses, kendi içine doğru dalıp gitmiş olan Orhan'ı dehşetle irkiltti. Orhan, şarkının sözlerini kafasına göre değiştirip söyleyen Ali Cengiz'e ters ters baktı, zaten Ali Cengiz'e kızdı, isminde bile katakulli olduğunu düşünüyordu. Bu sırada Mustafa ve özürlü Sami de Ali Cengiz'e eşlik etmeye başladı. Orhan sıkıntıyla bir şişeyi kafasına dikti, neredeyse yarısını içti, sonra hiçbir şey demeden gitti, kanapeye yattı. Sami "Fikyinden geceley yatabilmiyem" diyerek "Ayrılık" şarkısını başlattı, Orhan yattığı yerden ve üstelik ağlayarak, diğerleri ise masadan şarkıya katılmayı bir borç bildiler. Aynlık, en az beş kere söylendi. Orhan sızdı.

Sabaha az kala, kapı çalındı. Mustafa, sarhoşça "Kim o?" dedi, cevabı beklemeden kapıyı açtı, karşısında üst katta oturan ev sahipleri Bay Balon duruyordu. Bay Balon, fütursuz göbeğinden dolayı Orhan'la Mustafa'nın ittaktığı bir isimdi. "Gecenin bu saatinde ne ulan bu gürültü, yoksa eve kan mı attınız zıpidiler" diye caz etmesi beklenirken, öyle yapmadı, elindeki iki şişe viskiyi göstererek "Muhabbetinize katılabilir miyim gençler" dedi. Gençler bu öneriyi sevinçle kabul ettiler, zaten şarapları da bitmişti.

Bay Balon, ilk kadehte ağlamaya başladı, tombul karısı Bayan Balomanje'nin fotografını çıkarıp "Terk etti beni alçak kan" dedi. Gençler, derdine yürekten katıldı. Sami, bir süre sonra Bay Balon'u yanaklarından öptü, "Bu sana yapılıy mı güzel abim... Vay ibne kayı!.." dedi. Bay Balon viski kızanklığı içinde cebinden bir sürü anahtar çıkardı, bir tanesini Mustafa'ya verdi. "Bundan sonra bu evin kiracısı değil sahibisin!.." dedi. Bir anahtar da Sami'ye verdi, "Alın, yukarıdaki ev de sizin olsun!.." dedi, arabasına binip gitti. Ali Cengiz ve artık sadece r'yi degil, hiçbir harfi söyleyemeyecek durumda olan bıyıklı Sami, Mustafa'yla vedalaşıp yeni evlerine çıktılar. Mustafa da yer yatagını yaptı, küt diye devrildi.

Şimdi uyuyorlar. Ali Cengiz'le Sami üst katta Mustafa ve Orhan da alt katta uyuyorlar. Manavın radyosu trafik kazalarında ölenlerin isimlerini sayıyor. Bir ara Bay Balon'un adı da geçer gibi oluyor.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

By-pass yasası ile ÖZAL DEVRE DIŞI..

İlk 500 gun için ilan ettiği hedeflere ulaşamayan Başbakan Demirel, simdi 2'nci 500 gün için kapsamlı bir plan hazırladı.

▼ TEZ

Sanırız ki yerel kültürdeki ilk dejenerasyon, köpek isimlerinde başlamıştır. Önceleri **"Karabaş"**, **"Kurt"**, **"Tarzan"** şeklinde konulan köpek isimleri 70'li yıllardan sonra birden **"Boby"**, **"Kont"**, **"Toni"**, **"Reks"**, **"Grazy"** olarak değişmeye başlamıştır. Bundan sonradır ki tüm alanlarda isimlerde yabancılaşma had safhaya ulaşmıştır. Böylece halk telaffuzu en zor kelimelere bile adapte olmuştur. Yine zannımızca bu isim dejenerasyonu kedilere hiçbir zaman sirayet edememiştir. Böylece kediler, daima **"Tekir"**, **"Mırnışko"**, **"Sarman"**, **"Panter"**, **"minnoş"**, gibi ünvanlarıyla yerel kültüre bağlı kalmışlardır.

▲ ANTİTEZ

Televizyona çıkan "Konuşan Kedi" Türkiye'yi ayağa kaldırdı...

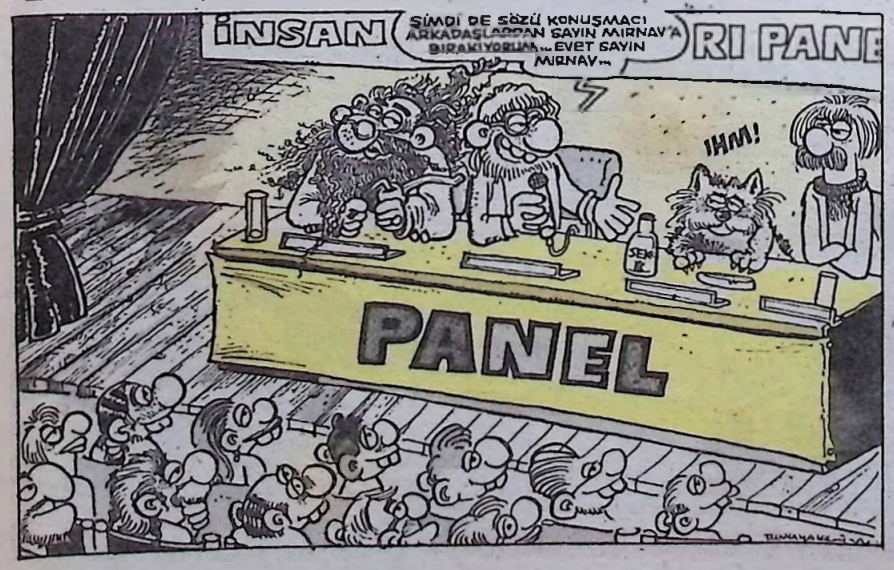

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

HAYDAR

1- T.O. (1984'de Reegan'a el altından 1 milyon dolar veren işbitirici lider)
2- Demirel - İnönü (500 gün piyastosçuları)
3- Cem Özer (Yeni Türk!..)
4- Cengiz Çandar (Paşa torunu, döner kalem)
5- Cüneyt Canver (ANAP milletvekili. Kanal 6 elemanı)
6- MR (Yeni erkeğin yayın organı)
7- Refahçı Belediyeler (Geri vites)
8- Zuhal Yorgancıoğlu (Aşırı konuşan kadın)

KOMİKAZE

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

ÖZET: KOCASI İLE KAVGA EDİP EVDEN KAÇAN ANNESİNİ TİMSAH İKNA EDEREK, BİR SÜRE YANINDA OLMASI İÇİN İSTANBUL'A. DARAL'LARIN EVİNE GETİRİR... DARAL'IN BABASI İLE TİMSAH'IN ANNESİ ARASINDA BİR YAKINLAŞMA BAŞLAR... DARAL VE TİMSAH EVDE YOKKEN ANNE, ALLEM KALLEM EDİP, TÜM KADINSI CİLVELERİ İLE DARAL'IN BABASINI YATAĞA ATAR...

BİR HAFTA ARADAN SONRA HERKESE YENİDEN MERHABA... ÇAĞÇAĞ -

DEVAMI HAFTAYA

Mehmet ÇAĞÇAĞ

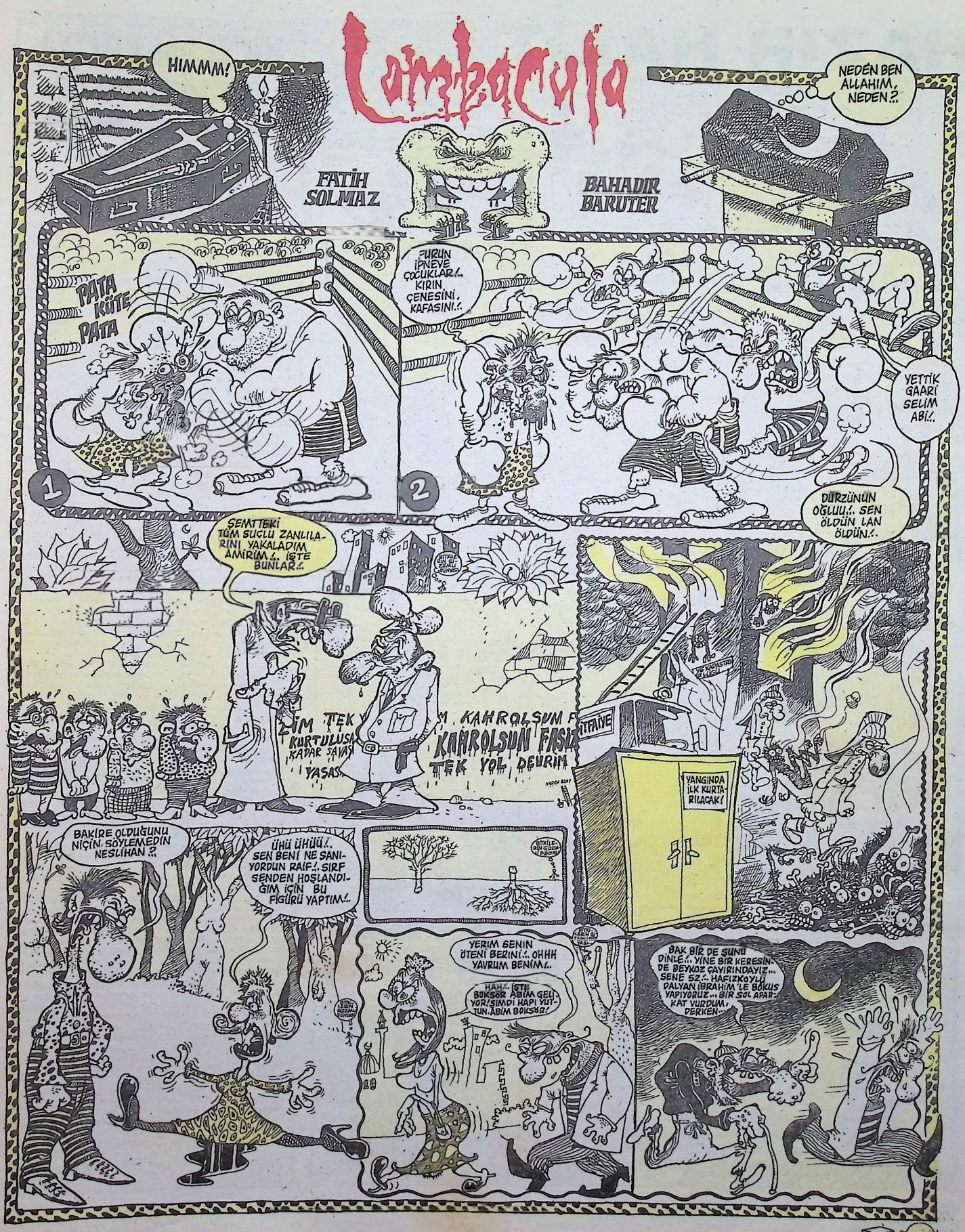
Lambacula
FATİH SOLMAZ
BAHADIR BARUTER
HIMMM!
NEDEN BEN ALLAHIM, NEDEN?
PATA KÜTE PATA
FIRIN İPNEVE ÇOCUKLAR!.. KIRIN ÇENESİNİ, KAFASINI!
YETTİK GAARİ SELİM ABİ!..
DÜRZÜNÜN OĞLUU!.. SEN ÖLDÜN LAN ÖLDÜN!..
1
2
ŞEMTTEKİ TÜM SUÇLU ZANLILARINI YAKALADIM AMİRİM!.. İŞTE BUNLAR!..
İTFAİYE
YANGINDA İLK KURTARILACAK!
BAKİRE OLDUĞUNU NİÇİN SÖYLEMEDİN NESLİHAN ?!
ÜHÜ ÜHÜÜ!.. SEN BENİ NE SANIYORDUN RAİF!.. SIRF SENDEN HOŞLANDIĞIM İÇİN BU FİGÜRÜ YAPTIM!..
YERİM SENİN ÖTENİ BEZİNİ!.. OHHH YAVRUM BENİM!..
HAH!.. İŞTE BOKSÖR ABİM GELİYOR! ŞİMDİ HAPI YUTTUN ABİM BOKSÖR!
BAK BİR DE ŞUNU DİNLE!.. YİNE BİR KERESİNDE BEYKOZ ÇAYIRINDAYIZ... SENE 52.. HAFİZKOYLU DALYANI İBRAHİM'LE BOKUŞ YAPIYORUZ... BİR SOL APAR-KAT VURDUM, DERKEN...

HAZIR HALİT

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

KIZLANDIRMA SERVİSİ

Yüksek ateş Çağırışımları

İki arkadaşımla birlikte Çiçek Pasajı'ndaydık... Birkaç yıl oluyor, Çiçek Pasajı henüz restore edilmemişti... Bira içiyorduk... Akşamüstüydü... İki masa ilerde gürültülü bir grup vardı... Sık sık kadeh tokuşturuyorlardı... Bi ara şarkı, türkü de söylediler... Sonra n'oldu bilmem, o masada oturanlardan biri diğerini yumruklamaya başladı... Ortalık karıştı... Yumruk yiyen adam, bi sandalye kaptı ve sandalyeyi diğerinin kafasına indirdi... Kan, revan, vesaire, güçbela araya girip adamları ayırdılar, kollarına girip ayrı yönlere götürdüler... Kavga bitti, ortalık yatıştı... Biz biraz daha oturduk, sonra kalktık... Hava iyice kararmıştı... Beyoğlu'nda yürümeye başladık... Ve bir tatlıcının önünden geçiyorduk ki, içerde gördüklerimize inanamadık... O da ne, daha bir saat önce ana avrat küfürlerle kavga eden, birbirlerine yumruklar, sandalyeler indiren iki adam aynı masaya oturmuş, tatlı yiyorlardı... Üstelik şakalaşıp gülüşerek... Sandalye yiyen adamın kafası sargılıydı... Ayrıca her ikisinin yüzünde bantlar vardı... Gören, ikisi birlikte başkalarıyla kavga etmiş sanırdı ama biz işin aslını biliyorduk... Şaşkınlıktan gülemedik bile... (Olaya tanık olan arkadaşlardan biri İnterstar'da, Teleobjektif programında çalışan Nihat Halıcı'dır, belirtirim...)

Yine yıllar öncesydi ve yine iki arkadaşımla birlikte Taksim'de yürüyorduk... (Bende de **"Üç samimi arkadaş"** sendromu var galiba, eski Türk filmleri gibi) Biz yürürken yanımızdan bir adam geçti ... Ama ne adam, boyu benim iki katım, kilosu iki katımdan da fazla... (Boyum da az sayılmaz, 190 santimetre) Adamı görünce, ister istemez şöyle bir irkildim... Yanımızdan geçti gitti... Arkadaşlarıma **"Balina gibi maşallah"** dedim... Hemen ardından da **"Ne diyosun lan sen?.."** dedi birisi... Döndüm baktım, o adam... Duymuş... **"Ne diyosun lan sen?.."** diye tekrarladı... Donup kaldım, **"Bişey demedim..."** dedim... **"Dedin dedin..."** diyerek üstüme doğru yürümeye başladı... Adam normal şartlarda beni katlar, üstelik bu kez sinirli... Haklı da ayrıca... Ben de adım adım gerilemeye başladım... Sonra koşmaya başladı... Çığ gibi üstüme geliyor... Yer titriyor... Ya da bana öyle geliyor... Ben de koştum... Ben kaçıyorum, adam kovalıyor... Arkadaşlarım ve çevredeki diğer insanlar bize bakıyor... Dönüp özür dilesem mi diye düşünüyorum ama onun özür mözür dinleyecek hali yok... Cihangir tarafına doğru koşuyorum, bir yandan da son çare olarak Bilsak'a sığınmayı düşünüyorum... Sonra izimi kaybettirmeyi başardım ve olası bir faciadan kurtuldum... (Sonra çok pişman oldum tabii, en çok da otobüsün birinde kocaman ayaklarıma güldükleri zaman)

Şimdi de Ankara'ya bağlanıyorum... Geçen yıl Ankara'ya gitmiştim... Bir - iki gün kalıp dönecektim... (Zaten Ankara'ya veya İstanbul dışında herhangi bir yere daha fazla dayanamıyorum. Üstelik doğum yerim de Ankara) Hemeyse, Ankara'ya gitmişken bir arkadaşın daha doğrusu abimin bir arkadaşının barına uğramak istedim... (Barın adı önemli değil; arkadaşın adı Aydın) Aydın'a uğradım, vaay hoşgeldin, muhabbet falan hemen sofrayı hazırlattı, ufak ufak içiyoruz... Daha geleli yarım saat bile olmadı, birden bi gürültü koptu.. Masalardan biri devrildi, herkes birbirine girdi... Böyle şeyler sadece filmlerde olur sanırdım, kim kime vuruyo, kim kime niçin vuruyo, kavga niye çıktı, herkes kavga ediyoken katılmamak olur mu, en yakınımdakine vurarak ben de olaya bi köşesinden karışsam mı, şaşırdım kaldım... Lan böyle şey olur mu?.. Aydın olaya müdahale etti, bar personelinin de yardımıyla kavga durduruldu, kavgacılar dışarı çıkarıldı, yani barda hemen hemen kimse kalmadı... Bu arada Aydın da o hengamede ufak tefek hasar gördü... Sonradan anlaşıldı ki kavga klasik sarhoş tribinden çıkmış, kıl kıl bakmalar laf atmalara dönmüş, vesaire... Ayrılırken Aydın **"Yine beklerim... Bazen kavga çıkmadığı da oluyo!.."** dedi...

Ve son bir çağrışım: Yaklaşık üç ay önce Anadolu yakasındaki Kuruçeşme'de bir kavgaya tanık oldum ki, böylesini hiç görmemiştim... Ara sokakların birinden caddeye bir araba fırladı... Arabanın içinde iki adam vardı... Dışında ise bir adam!.. Evet, adam tek eliyle pencereye tutunmuş, diğer eliyle şoförü yumruklamaya çalışarak yerde sürükleniyordu... Şoför de ona vuruyordu... Arabanın peşinden başka adamlar koşuyordu... Araba sağa sola yalpaladı, yumruklaşma devam etti, araba durur gibi oldu... Sonra birden hızlandı... Ve arabaya tutunan adam yere düştü... Hemen kalktı, diğerleriyle birlikte arabanın peşinden koşmaya başladı... Araba gözden kaybolduncaya kadar da koştular... Amerika'yı örnek alan bir ülkeye de böyle kavgalar yakışır!..

Ben yine de size sakin günler dilerim...

V.Ö. (Şubat)

Not: Haftaya bu sütunda bir sürprizle karşılaşacaksınız!..

Firavunun Laneti

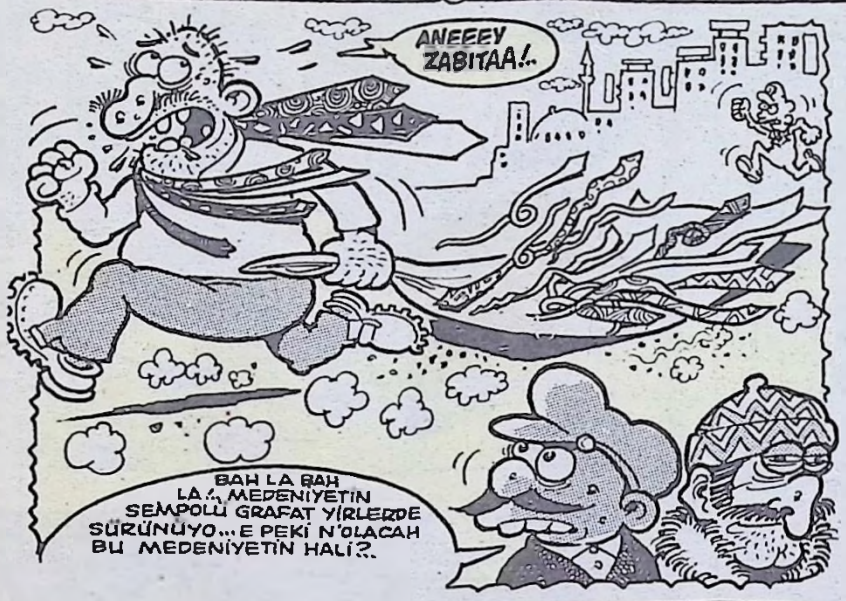

Anılar ve Siz

Bir kunduracı için kösele neyse, bir marangoz için ahşap neyse, kelek yemekte benim için odur. Zira, yediğim ekmeği, hayatta yediğim keleklerden çıkarıyorum. Bu köşe işte bu keleklerin süzülmüş usaresidir ki, beni ben yapan kelekçilerin hepsine teşekkürü bir borç bilirim.

Firavunun Laneti

Kelek yemeye oldukça erken yaşlarda başladım. Çok geçmeden bu alandaki yeteneğim ailem tarafından keşfedildi ve 3 yaşında ilk keleğimi dedemden yedim. Ondan doğuracak olan ineğinin yavrusunu istemiştim. Oda, "Sözüm söz doğacak buzağı senindir" diye ahit kesmişti. Fakat gel zaman git zaman dedem sözünü unuttu, buzağı doğdu, semirdi ve koca bir inek oldu. Dedemde onu satmaya karar verdi Satacağı günün gecesi rüyasına biri girmiş ve **"O ineği daha doğmadan, çocuğa söz vermiştin. İnek çocuğundur satamazsın, satamazsın. Çabuk çocuğun gönlünü al" diyerek dedemi korkutmuş.** Dedem sabah telaşla uyandı. İneği bana kaptırmamak için çareler aramaya başladı ve çakılara olan zaafımdan vurdu beni. Hep hayran olduğum, işlemeli çakısını ortaya koyup tüm aile efradının önünde sordu, **"Bak bu çakıyımı istersin yoksa ineğimi?"** Koca ineği nasıl olsa bana yar etmezlerdi. Yavruyken olsa neyse. Ama çakı, çakı herşeyiyle benim olabilirdi. Sapı büyüleyiciydi. Hiç düşünmeden **"Çakıyı isterim"** dedim. Herkez afalladı. Sanki çarkı felekten araba kaçırmışım gibi bakıyorlardı. Babam **"Bu çocuk adam olmaz"** dedi. Dedem ise kıs kıs gülüyordu...

Birgün evin arkasındaki hep tırmandığım kavak ağacından indirilip ilkokula kaydedildim. Okulun ilk günü de elime bir beslenme sepeti tutuşturup yolladılar. Yapayalnızdım. Okul kokulu silgiyle karışık bir resmiyet kokuyordu. Tir tir titriyordum. Bir süre sonra **"beslenme saati, açın beslenme sepetlerinizi"** denildi. Ben açar açmaz, annemin yanlışlıkla koyduğu rafadan yumurta, parmaklarının arasından yeşil beyaz kareli örtüye akmaya başladı. Tabii ki bu akan yumurta değil benim geleceğimdi. Masa örtüsü berbat olmuştu. Örtmen beni azarladı ve köşede tek ayak üstünde 10 dakika bekletti. Herkez yemeğini yiyerek beni seyrediyordu. Burası neresiydi?. Beslenme sepetini annem hazırlanıştı!.. Benim ne suçum vardı?.. Çıkışta da örtmen örtüyü elime verdi "Götür bunu yıkat, yarın getir" diye yine azarladı. İlk gününde okuldan nefret etmiştim. Zaten okumayıda üç hoca değiştirdikten sonra en son ben söktüm. Yakama kurdele bile takılmamıştı...

17 - 18 yaşlarında delikanlılık çağları... İlk kez arkadaşlarla içmeye gittik ve ben çok kötü sarhoş oldum. Arkadaş kelimesinide o gece dil haznemden çıkardım. Arkadaş namzetleri masadaki epey yüklü hesabın tümünü bana ödettiler. Ayakta duramıyordum. Hep beraber minübüse bindik. Ben çok geçmeden minübüse kustum. Arabadaki yolcular indi. Arkadaşlarımsa beni bırakıp kaçmıştı. Şöfor arabayı Sahrayı Cedid Çeşmesine çekti. Çeşmenin zincirli tasıyla kafama kafama vuruyor "yıka ulan arabayı yıkaa" diyordu. Ama nasıl?.. Yerlerde sürünüyordum. Kovayı çeşmeden dolduruyordum minübüse gidene kadar içinde su kalmıyordı. En sonunda şoförün "xtir git ulan", nidasıyla bu işkence bitti. O günden sonra atmaca gibi ayık gezdim, gerçek. arkadaşım olmadı, sarhoşu da yolda koymadım...

Gençliğimin en okkalı keleğini ise bir okuyucudan yedim. Mersin'li bir okuyucu, eskiden yaptığım **"Susmayacağım İşte"** köşelerinden biri için, beni mektupla **"D.GM."** ye ihbar etti. D.G.M'de ihbarı değerlendirip **2. Ağır ceza mahkemesine** sevketti. Burada da 10 ay ağır hapis cezasına çarpırıldım. Ve içeri girdim. Bütün dengem bozuldu. Gördünüz mü okuyucunun azizliğini. Haydi bakalım, haftaya hapis anıları, başlıyoruz...

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

HAZIR HALİT

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

HA HA HA!.. NE GÖZETLEMESİ YA... HİH HİH HİH!

AYOL SAPIK VAR SAPIK!.. YETİŞİN! TUVALETLERDEN MİLLETİ SEYREDİYO.. BANA BAK BANA... CEVAP VERME, AĞZINI YIRTARIM SENİN!..

TEYZE TAMAM... BİZ MESELEYE EL KOYDUK TAMAM... DELİ O DELİ!..

AMCA BEN BURDAN TIRMANIYIM, SİZ ÇATIYA ÇIKIN KISTIRALIM...

Yarım saat sonra...

İYİ İYİ, POLİS DEĞİLMİŞ... HALİT'İ GÖTÜRÜYORLAR... NEYSE YA... SONRA ALIRIM CAMIN PARASINI!..

AMCA BU BÖYLE EVE GİTMEZ.. YANINDA PARA VAR MI?.

VAR VAR!

TOK TOK!

KARAKÖY'E DİMİ AMCA?

AY VURMAYIN ONA LÜTFEN... AYOL ÇOCUK O... BEE!..

ABİ KAPATIYO MUSUNUZ?..

HE YA, AÇAMAM AMA HALLEDERİZ DİMİ ABLA...

HALİT DE HİÇ DOĞRU Bİ ZAMANDA AZMAZ Kİ... YA SABAH YA GECE YARISI!

TABİ TABİ NE DEMEK!..

HALİT LAN FIS FIS... HA?. İYİ TUTUN AMA ÇOCUKLAR!..

TOK!

ABLA HADİ ATLA DA GİDELİM...

AH YAVRUM, GÜZELİM BENİM!.

MERHABA AMCA BEY, NASILSINIZ?

SAĞOL SAĞOL İYİ!

O HALİT'İN BABASI DA ABİ, O YÜZDEN BİRAZ SİNİRLİ!..

DUP DUP

TOK TOK

ABİ NE TAKIYON KAFAYA YA... KEŞKE BENİM DE HALİT GİBİ OĞLUM OLSA... NE BIÇIM BAĞLIYO İŞTE... SATARDIM ONU ZENGİN KARILARA, Bİ DE REKLAM OOOOH... GEL KEYFİM GEL, ÇEK Bİ FIRT... KANYAK BU, İÇİN ISINIR...

İSTEMEZ GÜZELİM... BİZ ALMANYA GÖRDÜK... AIDS FALAN!.

ZIMBAA ZIMBAA DUP DUP

O səbəh Kənan'larda..

AAA!.. KIZ NOLUYO?. ÖYLE DE İŞTAH MI OLURMUŞ... HAYIRDIR...

ÖERP EAHH HÖÜMB ÖERP ÖHH

UPPP!..

ÖÖÖÖÜÜRGG

IH... GALİBA...

HAH HAH!.. TORUN SAHİBİ OLUCAZ... EH HACER HANIM, ŞİMDİ YAKTIM SEN İŞTE!.

DEDE OLUCAM DEDE!.. NE SAKLARSIN BE KIZIM... BAK, KAÇ AYLIK OLMUŞ!..

DEVAMI HAFTAYA

Lemon MIX

SANAT GALERİSİ

ABİ ÇILGINSIN YAA... NERDEN AKLINA GELDİ SERGİ AÇILIŞINDA KOKTEYL YERİNE İFTAR YEMEĞİ VERMEK!..

Günoz

SOD

The Wife

SEPULTRA

ALLAH BİN BİN BEREKET VERSİN, SİFTAH SENDEN BEREKET ALLAH'TAN. HALİL İBRAHİM BEREKETİ OLSUN... SAYISI SAÇIN KADAR... AMİN...

MISFITS

EXPLOITED

CURE

SUD

SAYER

Celtic FC

Pistols

KABİR ŞİMŞİ

SİZİN YAPACAĞINIZ ALEMİN İÇİNE BEYİM EMİ, MANGALI UNUTUP DA GELECEKSİNİZİ BİLMİYOSAM ŞEREFSİZİM!..

Bİ SUSARSAN HATIRLIYOZ... DEDİ FİLAN YARDI GALİBA — BURASI DEĞİL!..

HADİ ARKADAŞTIR KIRMAYALIM DEDİK VERDİK... NEREDE İÇTİNİZ OĞLUM, HANGİLA GANZ..

BIRAK ABİ, HALÂ KONUŞTURUYOSUN ŞU İNEĞİ YAA!.. KAYAYSA MANGALI BEN VERİCEM PARASINI... AMMA KIYMETLİ MALI YARMIŞ HERİFİN YAA!..

Kırık Leblebi

BEN BU HERİFTEN ÇOK HUYLANIYOM İLHAN... GETİRDİN BAŞIMIZA ELALEMİN SUMO GÜREŞÇİSİNİ... DÜNYANIN DA YİMEĞİNİ YİYOR!..

YAPACAK BİŞEYİMİZ Y ZİBRO KAMIN ALAN H Bİ TANE DE BUNDAN KEDİ NİYETİNE

MIRIL MIRILL MIRRRR...

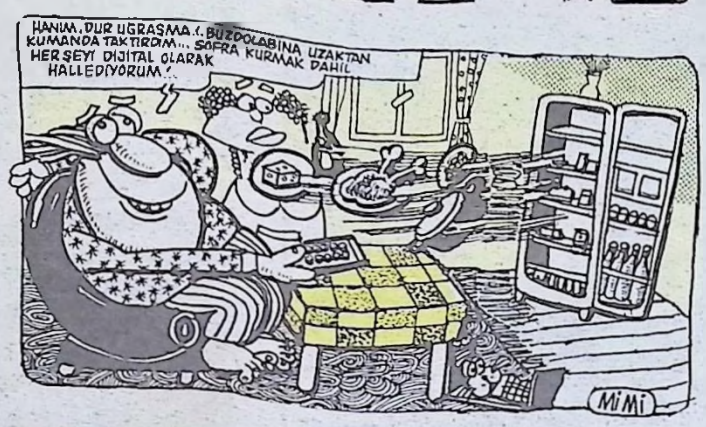

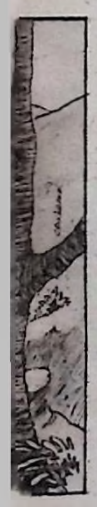

"Eskiden Karagümrük'te, Vefa'da öyle adamlar varmış ki hiçbir tüketim maddesi bunları cezbetmiyormuş.Kahveden dışarı çıkmayan bu babalar çay, cıgara ve Vefa stadının otlarını yiyerek hayatlarını döndürüyorlarmış... Ramazan'ın bu günlerin de onları anmamak elde değil

VAKTİ GELEN YAZILAR

İşte Aynen Boyla!..

Elimde uzaktan kumanda-basıyorum düğmeye karıncalaşıyor ekran...Başta pek seçemiyorum... Sonra sonra netleşiyor her bir şey!..

Bakıyorum Hülya Ugur... Her zamanki yavşak mimiklerini ve mini etegini terk-i sittir etmiş... "İyi akşamlar sevgili izleyiciler!.. Yarın yurdumuzun büyük bir bölümü Balkanlardan gelen soguk hava ve bunalımın etkisi altına girecek, kar ve hüzün diz boyu olacak" deyor... Koyuyor tabi bo bana, içim burkuluyor...

Elimde uzaktan kumanda basıyorum düğmeye karıncalaşıyor ekran ...Başta pek seçemiyorum sonra sonra netleşiyor her bir şey!..

Sekiz ana haber bülteninde Reha Muhtar Atinadan sitem bildiriyor, götünü yırtarcasına... Yavşaksınız siz yavşak!.. "Yıllar dır bıkıp usanmadan Yunanistandan bildirim, na borda süt pişer kokusu oraya düşer Ama siz bir gün olsun naber bo gurbet ellerde iyimidir, kötümüdür bi arayam hatırını soram diye düşündünüzmü!.. duyarsız insanlar topluluğusunuz siz rezil-ler... Bundan sonra Atinadan bildireni cümle olem deyor... Koyuyor tabi bo bana, içim burkuluyor...

Elimde uzaktan kumanda, basıyorum düğmeye karıncalaşıyor ekran..Başta pek seçemiyorum sonra sonra netleşiyor her bir şey!..

İzle kazan yarışmasındaki sipiker Nihat Bayan'dan öğrenmiş her şeyi, talihli izleyiciyi arıyor... Tam o esnada telefonum çalmakda heycanlanıyorum haliylen, açıyorum telefonu...

"Alo ben Inter Ztardan aramıyorum, size milyonlar da veremem o kadar param yok çünküm. Ama-sizi sevebilirim, sizin için ağlayabilirim telefonda. İstersen hissedebilirsin... İnsanları sev, medyaymış mudyaymış boş şeyler bunlar" deyor!.. Harbi koyuyor tabi bo bana içim burkuluyor...

Elimde uzaktan kumanda.....

Mesut CEYLAN

GEZ GÖZ MAHMUT'ÇUK

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

LeMan DUVARI

Batıya, hep batıya gidin. Gidin de görün, batıyo mu? Batmıyomu?
Murat-Alfrock

Hayatımızın menüsünde her gün "MEDYA DOLMASI" Var, baydı be!..
Uğur Güven

Demliğe Doğru radyasyon göreceksin, sakın şaşırma!..
Ali Can

Merdivenin altında kuş pisledi başıma. Demek şanslar fifti - fifti
İbrahim Ormancı

Güldürü konulu panel vardı... Ben de gülmekten katıldım!..
U. Deniz Kuşgöz

PERA'nın ne önemi var, mühim olan betonlaşma!..
Paha Sanırım

İki cambaz bir ipte Sallanmaz
Cellat Atasözü - Apo-Emin-ulaş

Eskiden İstanbul efelerinin gezdiği yerlerde, şimdi İSTANBUL EFEMİNELERİ geziyo!..
Vörangutan

Güneydoğu'da yukarı tükürsen bıyık, aşağı tükürsen MAYIN!..
Sezgin Güler

ERDİL YAŞAROĞLU

Örtmenim canım benim.

SUAT GÖNÜLAY

LA NE ÖĞLE DURUYOK?.. YÜRÜYÜN ÖRTMENE DATLI DİLİNİ SORAK!..

SORALIM SORALIM LA. DATLI DİLİNEN, GÜZEL GÜZEL..

ÖNCE SORALIM LA... BELKİ Bİ ŞEY OLMAMIŞIDIR LA, BELKİ DE LA LA,LALA..!

ÖRTMENANIM DİYELİM, OLDU MU DİYELİM YOKSA OLMADI MI?

SUÇUM NEE?.. SUÇUM NEEE YARABBİ.SÖYLE BAĞA SUÇUM NE?.. YALAN SÖYLEMEMEK Miii... YALAN SÖYLEMEMEK Miii?

SORSAK MI LA YOKSA... YOKSA... BANA... LA BANA...

LA BANA DA GESİN OLDU GİBİN GELDİ!.. GESİN OLDU.. GESİN OLDU!..

GESİN OLMUŞ... GARAR DEĞİŞTİ...GADINLAR GERİ ÇEKİLSİN, İMAMI DÖVSÜN! BİZ DE...

AZICIK BATIR GIZ..

NE SANA NE GENDİME YALAN SÖYLEDİM RABBİM..! NE SANA NE DE GENDİME!.. !!!!!...

ÖRTMEEN, GÜZEL ÖRTMEEN..! OROSPUUU!

HINI!!!

DRANK

İMMM... YAZIIIK...KAPI AÇIKTI BEYLER... HOŞGELDİNİZ!..

NE İSTEDİĞİNİZİ BİLİYORUM... ŞİMDİ DIŞARI ÇIKIN VE...

TEKER TEKER İÇERİ GELİN... HER ON DAKİKADA BİR KİŞİ İSTİYORUM!

HADİ TOPARLANIN VE ÇIKIN..! AAA..! HADİ AMA BAK KIZARIM SONRA...

NEDEEN?.. HIAAAHAHAHIHI!!..! ALLAHIM SINIYACAK BAŞKA KİMSEN YOK MU?!! YOK MUUUUU..!..

Örtmenim canım benim.

SUAT GÖNÜLAY

* LOMBAK'a sevgiler..

SÜRECEK...

MERAKLASINA:

⊛ Bu ayki Stüdyo İMGE dergisinde büyük bir hata yapılmış. MOĞOLLAR'la ilgili haberde bağlantı kurulacak telefon numarası olarak yanlışlıkla HBB TV'nin telefonu verilmiş. Moğollar'la ilgili bilgi almak isteyenler sadece ve sadece benimle bağlantı kursunlar, HBB'nin bu olayla hiçbir bağı yoktur. Dergimin editörü Murat İnkaası üzerine bu düzeltmeyi yaptım. Bilgilerinize sunarım...

⊛ Bu haftaki ÖĞRETEN ADAM esprisi sevgili dostum Yılmaz Aşık'a ait. Öğreten Adam'daki espriler anlık olaylara dayanıyor... Genelde her gün karşılaştığımız fakat hiç dikkat etmediğimiz olaylar...

⊛ Bu arada dostum Abdülkadir Elçioğlu'na MOĞOLLAR konusundaki yazıları ve yardımları için çok teşekkür ederim...

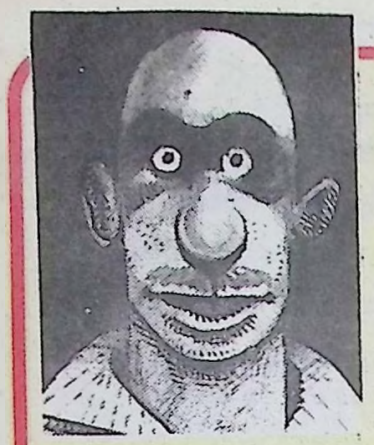

Dünyaca Ünlü Eleştirmen ORÇUN KUNEK

HAFTANIN FİLMİ Dracula

*Duydumki **gont Drakule**'nin filmi gelmiş; dedim gideyim seyredeyim... Açık, seçik, bende yalan yok biraz tırsmadımda değil hani nede olsa gorku filmi. Ama sonra düşündüm nede olsa filim bana bi şey olmaz*
Neyse uzatmayıyayım gittim sinemaya aldım bileti yerime oturdum, ışıklar söndü filim başladı

Aslında çok normal bi adam olan **Transilvanya gontu Drakûle** günlerini Şatosunda kitap okuyarak, müzik dinleyerek ve kata kulli çevirerek geçirirken savaş çıkıyor.
Drakûle ordusunun başına geçip savaşa gidiyor. Saaşı gazanıyor, ama düşmanları şatoda gocasını bekleyen Bayan Durakuleye **"Durekule abi savaşırken hayatını gaybetti diyorlar..."**
Gadında **"Ben Durakulasız yaşayamam"** diyor ve gendini intihar ediyor.
Durekûle savaş meydanında neskvik içip zaferin dadını çıkarırken... **"Abi eşiniz gendini intihar etti"** diyorlar.
Drakûle buna çok bozuluyor, sinirleniyor gendi gendine diyorki.
"Madem bu insanlık benim mutluluğuma engel oldu bende onlara rahat huzur vermiyecem... dadanacam" der. Sonra düşünür ne etsemde insanlığın huzurunu gaçırsam...
Sonunda en idal huzur kaçırma işlerinden biri olan **Vampirliği** seçiyor.
Altı ay vampir gurslarına gidiyor. Sonunda pek iyi dereceyle mezun oluyor. Şatosuna gdip vampirliğe başlıyor.
Onu bunu ısırıyor. Milletin huzurunu bozuyor. Benimde sinirlerim bozuluyor.
Gene bi gün Şatosundan çıkıyor, bi bakıyorum sıfatı sıfat değil, ayu desen ayu değil öküz desen öküz değil acaip bi hayvan gibi. Git gide daha gorkuyordum ki 10 dakika ara oldu.
Baktım firigocu geçiyor. Firigo aldım, firigocudan gorktum, yiyemedim. Ziyan olmasın diye yanımdaki adama verdim. Almadı.
"Ben yiyemiyecem Tökülür yazık olur" dedim. Israr ettim yine almadı...
Çok ısrar edince bu sefer ters ters baktı. Ondanda gorktum...

On goltuktaki adamlardanda gorktum, sonra bütün hayatımı düşündüm herşeyden korktum... Filim başladı **Gont Drakûle** gene geldi Daha fazla gorktum... **İMDAAATT** diye bağırdım... Bağırmamdan korktum... Işıkçı ne oluyor diye ışığı üstüme duttu ışıktan gorktum... Kalktım kacmaya başladım kaçarken gişeciye küfür ettim... (Niye benim bilet almama mani olmadın diye)
Kaçtım beyoğlunda koştum bi dönerciye girdim ordakilerdende şüphelendim. Bi şey yemiyecem dedim kaçtım... Eve gittim gapıyı üstüme gilitledim gene rahat edemedim... Galktım Telefon açtım aksam otobüsüyle marmarise gittim... Gumsal mumsal iyi gelir diye... Ordada pansiyoncudan şüphelendim yemek memek yemedim... Gumsaldan goşarak... gaçtım. en iyisi baba ocağı orda emniyette olurum diye kalktım, memleketime, köyüme gittim.
Şimdi biraz huzur icindeyim... Ne işim var benim vampirlerle, hibnatorlarla
hoşcakalın

Orçun Kunek 1993 Çankırı

SONER GÜNDAY (Galler Prensi)

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Geleneksel Ahmet Yılmaz - Vedat Özdemiroğlu Diyaloğu:
(Aralara giren: Soner Günday, Mehmet Çağçağ)

Ahmet: Oğlum, bu sene Fener malı götürür... Gö-tü-rür!..
Vedat: Kim kimi götürüyo lan?.. Daha yeni ayıklamadık mı kupada sizi?..
Ahmet: Eee?.. İkinci maç ne olacak?.. Dağıtırız tur bizimdir...
Vedat: Hah hah... Biz Fener'i hep yenmişizdir dostum, bu kez de sonuç aynı olacak... Hiç umutlanmamanı tavsiye ederim...
Ahmet: Maçtan sonra bu lafların utandıracak seni... Fener, kupanın rövanşında Beşiktaş'ı öyle bir yenecek ki, bir daha hiç konuşamayacaksın!..
Soner: Ister Fener, ister Beşiktas... Cimbom hepsini katlar...
Ahmet - Vedat: Sen karışma lan!..
Vedat: Sevgili Fenerli dostum, madem takımından bu kadar eminsin, gel tur için iddiaya girelim!..
Ahmet: iddia mı?.. Kralına girerim!..
Vedat: tamam lan, nesine?..
Ahmet: Nesine istersen...
Vedat: Kazak olsun!..
Ahmet: Olsun!.. Gömlek de olabilir!..
Vedat: Fener tur allarsa ben sana gömlek alırım... Biz tur allarsak (ki allanz kesin) san bana kazak alacaksın...
Soner: Sonuçta ikiniz de babayı alacaksınız... Kupa da bizim, liğ de bizim... Avrupa'yı da sarsacaaz!..
Ahmet: Lan oğlum, sen bi sus be... Seninle kupa finali için iddiaya gireriz...
Vedat: Ahmet, istiyosan iddiadan vazgeç baba... Yazık olur sana...
Ahmet: vaay, tırstı lavuk...
Vedat: Ben ne tırscam oğlum, biz hep yeniyoruz sizi...
Ahmet: Görücez bakalım... Fe-ner... Fe-neeer...
Vedat: Beşiktaş!.. Beşşiktaaaş!..
Mehmet: E, yeter be ama... Futbol futbol, baydı artık... Sığ ve yoz bir muhabbet yapıyorsunuz...
Ahmet - Vedat - Soner: Sen karışma lan!..
(Maçtan sonra tekrar konuşulacak)

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖYKÜ: BAŞKA ÇARELERİ YOKTU... (BABAÖZ KOZALAKLAR İLE TALİHSİZ TAKSİCİ)

LEMAN MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

Değerli ve Duyarlı Leman Okurlarına;

Ülkemizde çözülmemiş bir yığın sorundan birisine değinmek istiyorum. Sokaklarda yaşayan, sevgisiz insanlarca horlanan hayvanlardan ve canilik addettiğim hayvan itlafından.

2 gün önce evimizin önünde ortalık yerde bir köpeğin tüfekle sahibi tarafından (bir çoban) vurulup yaralı halde öylece ortalıkta bırakılıp saatlerce acı çaktikten sonra ölümüne tanık olduk. Hiç bir hastalığı olmayan bu köpeğin tek suçu biraz saldırgan olmasıydı. Ama bunu halletmenin çeşitli yolları olduğunu bir hayvansever olarak biliyorum. İşin trajik yanı o köpeğin arkadaşlarının can çekiştiği sürece ve öldükten sonraki saatlerde gece ve gündüz soğukta (kar yağarken dahi) devamlı başında durmaları ve adeta ağıt yakarcasına orada ulumalan.

Bu yazıyı yazmamın sebebine gelince önce bir hayvansever olmam. İkincisi o köpeğin suçu ne olursa olsun öyle canice öldürmeye hiç kimsenin hakkının olmaması. üçüncüsü uzun süredir çıkacağı söylenen hayvanları koruma yasasının bir an önce çıkmasını dilemek; Leman aracılığıyla bu sorunu gündeme getirmek.

Hayvanlann korunup sokaklardan toplanması, aşılarının düzenli yapılıp, dişi hayvanların kısırlaştırılıp üremelerini önlemek bir yerde biz insanların sağlığını da yakından ilgilindirir sanırım.

Bu olay vasıtasıyla çok az sayıda hayvanseverin kurduğu Hayvanseverler derneğinin çok büyük imkansızlıklar içinde büyük bir özveriyle sadece çevresindeki hayvanlara ve oraya kadar götürülebilen hayvanlara bakabildiklerini bu tür derneklerin hayvanlan koruma yasasıyla yaygınlaştırılıp bu soruna girmek istediğimiz AET ülkelerindeki gibi çözümler getirilmesini diliyorum.

Ama baştada belirttiğim gibi çözümlenmemiş bir çok sorunu olan, insan hayatının bile hiç sayıldığı ülkemizde hayvanlara ilgi ve sevgi gösterilmesini istemek sanınm haksızlık olur. Yalnız şunuda unutmayalım ki; "Hayvan seven insanda sever."

Hayvan sevgisi ve koruması üzerine daha yazacak o kadar çok şey var ki... Fakat fazla uzun yazıp yer ve zaman almak istemiyorum. Leman dergisinin mektubumu yayınlamasını önemle rica ediyorum.

Bütün hayvan seven ve sevmeyenlere sevgilerimle!

Tuğçe Daşar İstanbul

Merhaba Zekiye

66. Sayıdaki yazını okudum. Ve belirsiz bir duyguyla sana yazmak istedim. Ben, şu anda, baba ocağını bırakıp, gurbette inşaatta çalışıyorum. Çalıştığımız kaba inşaatın odalarından birinde kalıyorum. Aynı yerden gelen arkadaşımla birlikte günlük ihtiyaçlanmızı gidermeye çalışıyoruz. Televizyon gibi bir eylentimiz olmasada bu boşluğu kitap okuyarak ve radyo dinleyerek doldurıyoruz.

Sevgili Zekiye. Bence toplumumuzun en kötü yanı fazla ön yargılı olması. insanları giyimine ve işine göre kanalize etmek kolaylarına geliyor olmalı. Bizlere bir pislikmişiz gibi bakıyorlar. Yaşantımızın onlarınkinden farklı olduğu doğru. Mesela onlar (erkekler) çamaşır, bulaşık yıkamıyorlar, yemek yapmıyorlar. Bunun kadın işi olduğunu düşünüyorlar. Ama biz sıra gözetmeksizin bu işleri severek yapıyoruz. Kaba inşaatta, pencereleri naylonla kaplanmış bir odada kalmanın evsizlik, sersemlik, kuralsızlık olduğu kanısındalar. Bu bakış açısı bayanlar içinde geçerli. İşte olsun, bakkala giderken olsun tiskinti benzen bakışların ister istemez farkına varıyorum. Belki, bizim onlar gibi bir yaşantımız yok ama bizlerde insanız ve yaşama dört elle sarılmışız. Her baba ocağından kopmuş insanlar gibi, hayattan beklentilerimiz var. Her insan gibi bizimde analarımız, kardeşlerimiz ve arkadaşlarımız var tek farkımız onlardan uzakta olmamız. Kimimizin sevgilisi, kimimizin kansı bekler bizi ve sevgili Zekiye sevmeyi,. sevilmeyi bizlerde biliyoruz. Hemde sizinkinin iki katı, üç katı... Bu sizlere hakaret değildir. Gurbetçinin sevgisi daha büyüktür. Kavuşma düşleri ve sevgiliye özlem kamçıladıkça kamçılar sevgiyi.

Sevgili Zekiye. Yaşantımızda insan olarak pek bir değişiklik yok. alçaklık, yüz karası işler yapmıyoruz. Elimizin emeğiyle, namusumuzla yaşamaya çalışıyoruz.

Ve sevgili Zekiye insan ister istemez böyle bakışların arasında yanlızlık hissediyor. Normal bir tartışma ortamı aradığımız çok oluyor. Bana yazarsan çok mutlu olacağım. Bunun yanında büyük bir boşluk da doldurulmuş olacak. Her konuda tartışmaya fikir alışverişine hazırım.

Saygılarımla Gökhan Yemelek
Onur gıda pazarı Altın Şehir mahallesi Alemdağ cad. No:30/8 81260 Y. Dudullu / İstanbul

Kahveci'yi anlamak

Ölüm. yüzyıllardır insanoğlu alıştı sana ama "Neden"sorusu akıllardan hiç gitmedi dillere gelmese de. Şimdi soru sorma sırası bende neden Kahveci. O üstün bir insandı. Çünkü bir kişiyi erdemli yapan üç özelliğe sahipti. Zeka, dürüstlük ve yüreklilik. Politik görüşünü paylaşalım veya paylaşmayalım. O'na saygı duymak boynumuzun borcudur. Davranışlarından küçükte olsa bir esinlenme, örnek alma payı da bize çıkarsa kısa yaşamı boşa gitmemiş olacaktır.

Aytekin

Artık Yalnız Olmayan AİDS'li,

Herşeyden önce merhaba demek istiyorum sana. Yayınlanan ilk yazını metro'da sinemaya giderken okumuştum ve diğer arkadaşlarım gibi bende dehşete kapıldım. İtiraf etmeliyim ki sonra da uydurma bir hikaye olduğu ve sadece ilgi çekmek için yazıldığını düşündüm. Böyle birşeyi kabullenemiyordum bir türlü.
Sevgili Leman'cı arkadaşlarımın seni canavar olarak nitelendirmelerine şaşırmamak lazım. Gerçi sende bunu panikte olduğun için yaptığını yazmışın. Fakat ne yapsan da sana kızdığımı söyleyemem. Seni anlıyorum desem saçma olur. Çünkü her an ölümü beklemek zorunda değilim. En azından seni anlamaya çalışıyorum. Kurtuluşu olmayan bir hastalığa yakalanmak...
Keşke senin için birşey yapabilsem demek çok klasik bir dilek olur bence.
Bilmeni isterim ki sana acıdığım için yazmıyorum. Şu anda yaşıyorsun ve önemli olanda bu. Bu günü yaşamasını öğren bir an önce. Çünkü yarının senin için pek bir anlamı yok. Gerçi hiçbir zaman ümit kesilmez, fakat gerçekleri de görmek zorundayız.
Amacım seni daha çok karamsarlığa itmek değil hatta bugününü yaşamanda yardımcı olmak isterim sana. Acılarını paylaşmak isterim. Çok yalnız olduğunu yazmışsın okuduğum ikinci yazında, Nedense Aids kelimesi şok etkisi yaratıyor herkeste, kuşkusuz kötü bir hastalık. Fakat bu hastalık hakkındaki bilgisizlerin yüzünden Aids hastalarına destek olacaklarına onlara sırtlarını dönen insanlarımız var. Bu çok üzücü. Hala aids'in sadece kan yoluyla veya cinsel ilişkiyle geçtiğini bilmeyenler var. Aids konuşmakla, alsıkışmakla geçmiyor. Girip değil ki bu şıp diye geçsin. Ama her konuda olduğu gibi burada da ne derece bilinçsiz olduğumuz ortada.
Leman'a adresimi bırakıyorum bana yazarsan sevinirim. Belki de dost bile olabiliriz seninle. Kendine iyi bak ve çaresizliğe düşme; unutma ki çaresizlik geçici bir durumdur insanın iki ayağı üzerinde durması ise sürekli ve geneldir.

Happy-Girl

Sevgili Leman

Okuyucularınız arasında eski kitap meraklısı veya en azından kaldırım sahaflarını gezmeyi, oralardaki eski kitapları, evrakları fotoğraflan ve benzeri şeyleri karıştırmayı sevenleriniz mutlaka vardır.
İşte ben de onlardan biriyim. Bu hobim sayesinde hem ilginç şeylerin kolleksiyonunu yapıyor (aşk mektupları gibi), hemde bilgimin erişebildiği sınırlara kadar araştırmalar yapıyorum.
Yaklaşık iki ay önce bir akşam alacakaranlığında, kaldırım kitapçısının birinin kitaplarını ve eski evraklarını karıştırırken bugün için yaşamayan eski eski bir tarih ve dilbilimcinin evraklarına rastladım. O anda fazla tetkik edebilme şansım olmadığı için ne var ne yoksa hepsini hatırı sayılır bir ücret ödeyerek satın aldım. Daha sonra evimde bu evrakları incelerken çok müthiş bir evrakla karşılaştım. Bu, Atatürk'ün kendi el yazısıyla yazdığı dokuz sayfalık, tarih üzerine notlardı. Atatürk'ün 1937 yılında Florya Köşkünde yazmış olduğu yazılar, rahmetli tarihçi tarafından korunmuş ve bu güne ulaşabilmişti. Bu değerli yazılann Atatürk'e ait olduğuna şüphe yoktu. Ancak yine de bu işin uzmanı sayılabilecek bir kaç kişiye göstermeli ve onların da görüşünü almalıydım. Bende öyle yaptım ve bir kaç tarihçiye (ki bunlann içinde bir üniversitenin İnkılap Tarihi Profösörü de var) gösterdim. Sonuç müsbetti.
Bundan sonra ise bu yazılann bende durmasının hem haksızlık hemde insafsızlık olacağını düşünerek, benden yazılan değeri karşılığı satın alabilecek bir kurum veya kuruluş aramaya başladım. Yazılı olmasa da şifahi olarak bir çok kuruluşa baş vurdum. Bunların içerisinde bir vakıf, iki banka, bir belediye kütüphanesi ve bir de müze dernegi vardı. Vakıf yetkilisi -haklı olarak- parasal açıdan alamayacaklarını söyledi. Amblemi leylek olan bir banka müsbet veya menfi bir cevap vermekten kaçınırken Atatürk'ün hissesinin de olduğu bir büyük banka, benimle bu konuyu konuşmaya bile tenezzül etmedi. atatürk'ün adına müze kurduğunu söyleyen bir büyük belediye ise hiç ilgilenmedi bile... En komik cevap ise müze dernegi yetkilisinden geldi; "Siz bir Türk olarak bunu bize bağışlamalısınız..."
Sonuç olarak bu yazıları satın alabilecek kuruluşlarla görüşebileceğimi bildirmek istiyorum. Eğer satılacak olursa bedelinin yarısını kimsesiz çocuklara harcanmak üzere Ç.E.K'na bağışlayacağım.

KEBİKEC

Bildik Kadıköy'ün, tanıdık akşam saatleri...

İskelede balıkçılarla martıların sesleri büyürken; gemi adamları sahile halat vermeye çalışıyor. Ve arkalarda oluk gibi boşalmaya hazır adamlar, kadınlar, satıcılar. Vapur ağır ağır iskeleye aborda olurken insanlar koşar. Nereye? Taksiler ve taksiciler farlarını yakarlar kalabalığa. İnsanlar koşar. Sakallı adam elinde poşetiyle, yaşlı teyze beli iki büklüm, genç kız delimsirek, seyyarlar havayı koklayıp, dört yana koşarlar. ama nereye? Ulan nereye koşuyorsunuz? Senin ne acelen var, kardeşim. Bu hengame niye?
BİNLER İÇİNDE YANLIZLIK...
SEVGİLİ AHMET OZ'e
İnsanların sevmek biryana, gülmeyi bile beceremediği bir dünyada, zamanda yaşıyoruz. Belki de biraz vakitsiz yaşıyoruz. Ben bu şarkıyı sevmiyorum, dostum. Açıkça, sevmem içinde bir neden de yok.
Ve yazın için birkaç küçük not;
Sosyal grupları, bağlı oldukları düşünce - fraksiyon gibi küçük saptamalarınla yargılamamalısın. Brey olarak derinine inmelisin. İşte o zaman birkaç çizgi - seninle ortak olan - yakalayabilirsin. Ayrıca senin düşüncelerinle kesişmeyen grubun, bütün fertleri basit olamaz. Birkaç / birçoğunun basit olması ise, grubun düşüncelerini paylaşmayacağın anlamına gelmez.
Sevgi; yazarken bile ellerimi titretiyor. O bir okyanus gibi engin ve derin bir kavram. Bu konuda sana küçük bir tavsiye işe hayvanlan severek başla. Sonuca, - karşılığına - insanları bekleyeceğin süreden daha önce varacaksın. Bende öyle yapıyorum. Küçük bir ekmek parçası verdiğim kedinin mutluluğu bunu göstermez mi? Kısacası dostum, hiçbirgrupla uyuşmak zorunda değilsin. Herkez gibi sende yanlızsın. Ama bu büyük yanlızlığında bile, binlerle yaşadığın bir ortak noktan var.
İnsanlar nereye mi koşuyorlar?
Bilmem, belki sevdikleri, özledikleri birşeyler vardır.
Sevgiyle kalın...

AVO

Sayı: 68 1 Mart 1993 Pazartesi

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
YAYIN KURULU
Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Suat GÖNÜLAY
● KALİGRAFİ: Fatih KAAN ● SAYFA SEKRETERLERİ: Emre ŞAHİN ● Volkan ŞAHİN ● Aslan ÖZDEMİR ● YAZARVEÇİZERLER: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Bahadır BARUTER ● Celalettin BENZER ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Kaan ERTEM ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat OZKAN ● Fatih SOLMAZ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Cem UYGUN ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadır YILMAZ ● ADRES: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu/İst. ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Fax: 251 52 67 ● BASKI: Günaydın Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İstanbul ● DAĞITIM: Yay-sat ● SATIŞ: Cüneyt AYDIN ● İŞLETME: Orhan ACAR ● DİZGİ: Hüseyin DEMİR ● KAMERA: Yaşar KAMÇI ● Sabahattin BARLAS ● MONTAJ: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● SORUMLU YAZİŞLERİ MÜDÜRÜ: H. LEVENT ERSEVEN

Merhaba LEMAN ve Leman aracılığıyla Kardeşim Halit Koşmaz!

65. Sayıdaki "Aşk" üzerine yazılan yazıyı bir solukta okudum ve gerçekten çok duygulandım. Niye mi?
Çünkü Halit Koşmaz, daha önce Ankara'da aynı odada kaldığım (Yurtta) ve daha sonra İsveç'te okumaya gİden bir dostumdur, benim manevi kardeşimdir!
Ayrıca Leman'ın bir özelliği var:
Leman Halit ve benim dostluğumuzun ifadesi ve aramızdaki kardeşliğin maskotudur!..
Halit, tıpkı yazdığı gibi, dürüst, dost canlısı ve gerçek bir İNSAN'dır. Onunla 15 günde bir Türkiye'den ona leman yollayarak ve 5-10 sayfalk mektuplarla haberleşiriz işte kardeşlik bence budur, aramızda 5000 km. olsa bile.
Leman! sana kardeşim İsveç'ten yazdığı " sevgi nefesi" ni yayınladığın için çok teşekkür ederim.
Tüm Lemancılar ve kardeşim Halit! Hepinizi sevgiyle selamlıyorum! Leman! Yayınlandığın sürece bizimlesin, seni çok seviyoruz. (5000 değil 10.000 TL. olsan bile seninleyiz)

İnt. Dr. Murat BOZLU

Merhaba Dostlar;

Dostlar diyorum çünkü 5 yıldır Limon ve Leman olarak çıkan bu dergi benim tek dostum oldu. Bir arkadaş gibi bütünleştim bu dergiyle ve özellikle bu köşeyle. Sağcısıyla Solcusuyla, ateistiyle, dincisiyle, homoseksüeliyle yazılmış mektupları okudum kimine kızdım kimine bravo dedim. Ama en beğendiğim tarafı bu kadar içten ve özgür aynı samimi zamanda bir ortamın olmasıydı.
Ve diyorum ki; Bu ortamın yüzyüze olmasının daha verimli ve yararlı olacağı görüşündeyim. Ve bir Adana'lı olarak Adanalı ve Kadirli'li Leman'cılarla iletişim kurmak istiyorum Leman yetkililerine de bir önerim var yeni bir köşe açsanız diyorum insanların daha doğrusu Leman gibi düşünenler için adres ve tanışma köşesi gibi bir şeyler.
Haydi gençler davranın hepinizi seviyorum.

Hayrullah Çuhadar
Andırın cad. Andınn Oteli Kadirli - Adana

MERHABA LEMANCILAR

Hepimizin başı sağolsun. Çok değerli politikacımız olan Adnan Kahveciyi ve Eşini kaybettik. Bir Trafik kazası sonucu kaybetmek çok acı Ben daha önceleri politikayla veya politikacılarla pek yakından ilgilendiğim söylenemez. Ama bir politikacınında mizahla bu kadar ilgilendiğini hiç düşünmemiştim. Adnan Kahvecinin 63. Sayıdaki bu köşede umutlannı yitirmiş bir gence seslenmesi çok büyüklük ve bu büyüklüğünü de bizlere göstermiş oldu. Bu onun ne kadar duyarlı ve duygusal bir insan olduğunu gösteriyordu. Bir çoğumuzun yapmadığını o yaptı okuyoruz ama okuyoruz bir şeyler yapmıyoruz. O genci tanımadığı halde ona LEMAN aracılığıyla seslenmiştir. Şimdi bende onun gibi yapıp herkese yani bütün Leman severlerin başı sağolsun diyorum.

Güzel Sanatlar Fakültesi **Hanife**

Sevgili AIDS'li dostum!

Ben 17 yaşında bir Leman (Limon) okuyucusuyum. Ve okuyucusu olmayı hak etmediğimi yeni yeni anlıyorum. Çünkü Leman'ın üstün körü geçtiğim "Okur Mektupları " köşesini yeni okumaya başladım. Üzgünüm. Kimbilir neler kaybettim...
Bugün okuduğumda beni en çok etkileyen 8 Şubat taki yazı oldu. Çünkü AIDS'li arkadaşın sadece o mektubunu okuyabildim. AIDS'in ona nasıl bulaştığını ve gelişen olayları bilmiyorum. Fakat bir yazısı beni etkilemeye yetti.
Sevgili dostum seni anlamaya çalışıyorum. Çünkü seni tamamiyle anlayabilmem imkansız. Ama gerçekten yanlız değilsin. Benim gibi yazını okuyup ağlayacak kadar etkilenen çok kişi vardır eminim seni destekliyorum ve sana yardımcı olmak istiyorum. Senin için yapabileceğim pek fazla şey yok. Fakat seninle tanışmak ve en azında sohbet etmek isterdim.
Umanm sana acıdığım gibi bir düşünceye kapılmazsın. Seninle konuşmak ve dost olmak istiyorum. Umarım ANKARA'da oturuyorsundur. Yine de fark etmez. Yazıma cevabını bekliyorum. Umarım olumlu bir yanıt olur. Lütfen kendini bırakma. Ne olursa olsun önünde azda olsa güzel günler var. Onlan dolu dolu yaşa.
Sevgiler.

Defne

DUYURULAR

GAZİ ÜNİVERSİTESİ öğrencileri Ankara'da
Gazi Mizah Kulübünü
kurdular Beşevler / Ankara

ÖZEL RESİM KURSU

Kadıköy - Maltepe - Tuzla Hattındakiler. Resim yeteneğinizi keşfetmek ve geliştirmek. Güzel Sanatlara girmek (Resim, Gratik, Tasanm, İçmimari) Yada varolan resim yeteneğinizi organize ve yonlendirmek isterseniz Ressam TİMUR ÇELİK yönetiminde resim derslerine katılın **Telefon** 371 97 70 **Adres**: Yalı mah. Eski Belediye sok. No 13-2 Kartal - Maltepe İstanbul (Maltepe sahil yolu)

TOP 10 EMMOĞLU

Kehanet : ŞEMSİ BELLİ

Çekim : ALP TAMER

BU KADEH SENİN ŞEREFİNE EMMOĞLU
O TÜRKÜYÜ BİR DAHA ÇAL, GENE ÇAL!

KARŞI DAĞI DUMAN ALDI, PUS ALDI,

UZUN ÖMRÜM YAR YOLUNDA KISALDI.

SAZINA VURAN ELİNE KURBAN ALLAHINA KURBAN EMMOĞLU!..

KÜT

SORUMLU

BENDE BU DAĞLARIN NESİNE GELDİM

MELEŞİR KUZULAR SESİNE GELDİM.

MEEEE!..

MEEEE!..

MEE!

BİR GARİP ÖLMÜŞTE YASINA GELDİM. GELDİM EMMOĞLU...

- EY CEMAAT, ASİT YAĞMURU BAŞLADI!. HERKES TABUTUN ALTINA GİRSİN!..

SAZINA VURAN ELİNE KURBAN ALLAHINA KURBAN EMMOĞLU!..

KÜT

SORUMLU

GÖZLERİ SİMSİYAHTI EMMOĞLU.

BENDE ONA VURULMUŞTUM YANMIŞTIM.

KANATLI KAPININ DEMİR SÜRGÜSÜ. BELİK BELİK SAÇLARININ ÖRGÜSÜ.

CENNET

SAZINA VURAN ELİNE KURBAN ALLAHINA KURBAN EMMOĞLU!..

KÜT

SORUMLU

YÜCE DAĞ BAŞINDA YAYILIR ATLAR.

YATAĞAN TERMİK SANTRALİ

OOT!..

OOT!..

YAR MENDİL İŞLEMİŞ İKİYE KATLAR...

MEZARIN ÜSTÜNDE BEŞ KARIŞ OTLAR. BİTMEYİNCE GÖNÜL YARDAN AYRILMAZ. AYRILMAZ BE EMMOĞLU... AYRILMAZ!..

ZEHRA
1975
1993

BU KLİBİN ÇİZİMİNDE BİZLERE YARDIMCI OLAN: YATAĞAN TERMİK SANTRALİ YÖNETİCİLERİNE, ESKİ SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANINA, TÜRKİYE ATOM ENERJİSİ KURUMUNA, SAYIN MUĞLA VALİSİNE, VE HER NASILSA SAĞ KALMAYI BAŞARMIŞ YÖRE HALKINA TEŞEKKÜR EDERİZ...